

denne Session allerede nu er rykket noget frem, uden at man har mærket til, at der er skeet Noget i denne Retning, troer jeg, at det ikke vilde være Regjeringen ubehageligt at udtale sig om sin Stilling til denne Sag, ligesom jeg veed, at der er flere af Folkethingets ærede Medlemmer, som det vil være hjært at høre en Udtalelse i denne Henseende, og jeg tillader mig derfor at stille den Forespørgsel til den ærede Indenrigsminister, om Regjeringen har truffet de Forberedelser, som ere nødvendige, for at den færøiske Handel kan blive frigiven ved Udløbet af dette Finantsaar.

Indenrigsministeren: Da jeg tiltraadte Indenrigsministeriet, var denne Sag under Forhandling mellem de forskjellige Autoriteter, navnlig var der indkommen fra Amtmanden paa Færøerne en meget udførlig Betænkning, hvori han yttrede mange Betænkneligheder ved den Maade, hvorpaa det af den daværende Indenrigsminister var betænkt, at Handelens Frigivelse skulde udføres. Ligeledes havde Sagens Forhandlinger med Finantsministeriet givet Anledning til adskillige Tvivl med Hensyn til Udførelsen, og der frembyder sig i det Hele ved samme ikke saa Vanfærligheder. For nu at fremme Sagen saa meget som det stod i min Magt, har jeg udarbejdet et foreløbigt Udkast til Lov om Ophævelsen af det fgl. Handels Monopol for Færøerne, og dette Udkast, ved hvis Affattelse jeg har benyttet Alt, hvad der tidligere forelaae i Sagen, har jeg tilsendt Finantsministeren, og udbedet mig hans Erklæring derover. Jeg maa derhos henlede det høitagtede Things Opmærksomhed paa, at der senere end den omtalte Resolution af Thinget er indtraadt en Omstændighed, der gjør, at Sagen ikke lovlig kan tilendebringes i det indeværende Finantsaar, idet der nemlig er blevet oprettet et Lagthing paa Færøerne, som fremfor Alt skal afgive Betænkning over denne Sag. De Arbejder, som skulde forelægges det sidste Lagthing, maatte fremdeles opsendes sidste Foraar, og det var mig aldeles umuligt fra den Tid, da jeg tiltraadte Indenrigsministeriet, og til Foraaret, at udarbejde et Lovudkast og at faae det omyntileret mellem de forskjellige Autoriteter og derefter at faae det approberet til Forelæggelse for Lag-

thinget, ligesom det vilde have været Lagthinget umuligt at tilendebringe denne Sag foruden de andre, det havde at tilendebringe (Forhandlingerne der sluttedes omtrent den 20de September d. A.), og disse har jeg i disse Dage modtaget). Det er altsaa ikke gjørligt at faae Sagen tilendebragt, førend den næste Sommer har været forelagt Lagthinget, men da Udkastet allerede er affattet, og Sagen nu er saa vidt fremrykket, vil jeg, hvis jeg vedbliver at være Indenrigsminister, ogsaa kunne iagttagge, at den bliver opsendt til Lagthinget til Foraaret. Jeg maa iøvrigt bemærke, at det ei alene er lovbekræftet, at Lagthinget skal afgive Erklæring, men at dette ogsaa ifølge Sagens Natur er høist ønskeligt, saameget mere som jeg ved at gennemgaae de Forhandlinger, som have fundet Sted i Lagthinget i sidste Session, ikke kan nægte, at den Dygtighed, hvormed Sagerne ere blevne behandlet, har overrasket mig, idet jeg ikke havde ventet, at en saadan Forsamling, hvori de fleste Mænd ei nogenstunde havde deeltaget i offentlige Forhandlinger, have kunnet præstere det, som der virkelig er præstet af det færøiske Lagthing (Hør!), hvilket ogsaa vil blive bragt til Things Kendskab, navnlig naar jeg, som jeg haaber, om et Par Uger skal forelægge selve den reviderede Lagthingslov.

Kayser: Saavidt jeg har kunnet forstaae, er Meningen af den ærede Indenrigsministers Svar, at den her omhandlede Foranstaltning endnu ikke vil blive sat i Værk. Jeg maa i høi Grad beklage, at dette Svar er fremkommet, saavel fordi det viser, at Things alvorsligt udtalte Ønske endnu ikke er efterkommet (Hør!), som og fordi Færøerne saaledes idetmindste endnu i eet Aar skulle være det lidet misundelsesværdige Lod underkastede, at staae under det færøiske Handelscompagnies moderlige Binger. Med Hensyn til en af de Grunde, som den ærede Indenrigsminister har anført for, at Sagen endnu ikke kunde fremmes, nemlig Hensynet til Lagthinget paa Færøerne, da maa jeg tilstaae, at denne Grund forekommer mig aldeles usyldestgjørende. Den ærede Indenrigsminister omtalte nemlig denne Sag i October forrige Aar som en Sag, der var afgjort, og som man ikke kunde komme bort fra, og jeg